

gende: Under den mellem Rusland og Japan udbrudte Krig paalægges Danmarks Neutralitet Regeringen den Pligt at være beredt paa den nøjagtigste Konstatering og Hævdelse af vor Stilling som neutralt. Hertil hører bl. a., at der drages Omsorg for en sikker Bevogtning af Københavns Søbefæstning. Til Opfyldelsen af dette Formaal har det været nødvendigt at indkalde en Styrke paa 1,500 Mand samt at forsyne Søforterne med forskelligt Materiel, saasom Lyskastere, elektriske Kabler osv., ligesom at foretage andre Arbejder til Forternes Sikkerhed. Endvidere er et Antal af 51 Søminører indkaldt til Besætning af Forternes Søminestationer, fire Torpedobaade ere gjorte klare, Reparationen af enkelte af Flaadens Skibe fremmes saa meget som muligt, og forskellige Forbedringer ved Materiellet, særlig ved Torpedoerne, tilvejebringes. Derhos anlægges der til Styrkelse af Søforsvaret to Skanser paa Saltholmen, hvor fornødent Lysmateriel tillige installeres. I alt ville samtlige Udgifter andrage for Krigsministeriet 116,500 Kr. og for Marineministeriet ca. 60,000 Kr., selvfølgelig foruden de af Indkaldelsen flydende Udgifter. Endelig er der foretaget enkelte administrative Foranstaltninger til Lettelse af eventuel Indkaldelse. Andet eller mere er der ikke sket. Heller ikke har Regeringen taget Beslutning om andre ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger end de nævnte. Men hvis noget saadant skulde blive nødvendigt, stoler Regeringen trygt paa Folkerepræsentationens Samtykke.

Regeringen agter at optage Forslag om Bevilling af de paaløbne Udgifter paa Tillægsbevillingsloven. Indtil dennes Vedtagelse bærer Regeringen Ansvar for det skete i Tillid til Billigelse hos det store Flertal i vort Folk og i dette høje Ting.

Anders Nielsen: Skønt den Omstændighed, at Folketinget har tilladt, at en Forespørgsel fremmes, ikke gør Tinget medansvarligt for Forespørgselens Indhold, turde det dog ikke være ufornødent her et Øjeblik at standse ved Forespørgselens andet Led. Jeg føler i alt Fald Trang til det for mit Vedkommende, fordi det er ret fornødent at tage Afstand fra det, der er underforstaaet i dette andet Led i Forespørgselen. Det hedder der: „og med hvilken Hjemmel agter Regeringen at afhjælpe saakaldte „mindre Mangler“ ved Københavns Befæstning?“ Naar Folketinget har tilladt dette Spørgsmaals Fremme, gør det sig ikke medansvarligt for den Tvivl, der

deri er udtrykt, thi en saadan Tvivl mangler aldeles Grundlag. Jeg føler mig overbevist om, at det høje Ting ganske og aldeles kan slutte sig til, hvad den højtærede Konseilspræsident nys udtalte i saa Henseende. Det siger sig jo selv, at Regeringen ikke kan være bunden paa Hænder og Fødder fra den 1. April til den 31. Marts næstfølgende. Sker der Brud paa en Dæmning, over hvilken der fører en Jernbane, lader Regeringen ikke dette Dæmningskred ligge urørt. Den lader Dæmningen udbedre, saa at Jernbanen paa ny kan føres over. Jeg gad dog vide, om der er nogen Mand, der har naaet Fuldmyndighedsalderen, der vil finde sig foranlediget til her i Salen eller udenfor at spørge: Med hvilken Hjemmel gør Regeringen denne Jernbanedæmning i Stand? Altsaa, Regeringen maa — og det skal siges her fra dette Tings Side ved denne Lejlighed, at det er Tingets Opfattelse, at Regeringen maa have Handlefrihed til at ndføre saadanne Foranstaltninger, som en given Situation gør nødvendig, naturligvis under sit grundlovmæssige og sit parlamentariske Ansvar, selvfølgelig. Men med Hensyn til selve Handlefriheden, selve Beføjelsen til at skride til Foranstaltninger, naar det findes nødvendigt, derom bør der ikke kunne rejses Tvivl. Jeg siger, den maa handle under det parlamentariske Ansvar, og jeg føler mig overbevist om, at det har det nuværende Ministerium gjort. Det nuværende Ministerium har temmelig sikkert her handlet ud fra det Ansvar — og det er et dobbelt —, som Situationen kræver. Det har handlet ud fra det Ansvar, som selve Situationen paalægger det, og det har handlet ud fra, i Kontakt med det Ansvar, som det føler sig at have over for Folkerepræsentationen. Naar Tinget derfor, som jeg agter at foreslaa, om lidt tager Lejlighed til at udtale sig om Ministeriets Handlemaade og de trufne Foranstaltninger, ja, saa udtaler selvfølgelig Tinget ikke noget Skøn over, hvorvidt 1560 Mands Indkaldelse, hvorvidt dette Tal just var det, Situationen krævede, eller hvorvidt disse Manglers Afhjælpning, som der henvises til, akkurat nu er det passende Maal af Afhjælpning af Mangler, om det er for meget eller for lidt, derom udtaler Tinget sig ikke. Nej, det, vi udtale os om, det, som jeg agter at foreslaa, at vi skulle udtale os om, er dette, at vi her i Folketinget sige over for den højtærede Regering, over for det høje Ministerium: De Herrer have Overblikket; de sidde paa de Sæder, hvorfra de se, hvad